

Divadelní smetánka

(pro vysvětlení otoč)

2023 II + III

Partneři portálu O divadle

Partneři ↗

Mecenáši

Mecenáši ↗

📅 6. dubna 2023

[O divadle](#)

[Zkoušíme](#)

[3, 2, 1... start!](#)

[To bylo divadlo!](#)

[O čem to je?](#)

[Kdo jste to viděl?](#)

[Hrajeme pro Vás](#)

Portál O divadle by nemohl existovat bez svých Partnerů a Mecenášů - a já věřím, že všichni víte, jak jsem vám za to vděčna. Proto když přišel Petr Kuhn s nápadem, že bych jemu a lidem z jeho kanceláře psala doporučení, na co jít do divadla, potěšilo mě to. Horší bylo, jaký název tomu chtěl dát: Divadelní smetánka.

Je to mile dvojnámenné, nicméně ten druhý význam mi nesesedl, protože jestli někdo skutečně nejsem, tak egomaniak.

Odhlédnuto od toho je však ten název pro mě roztomilý, protože Smetánka byl můj táta, který mě v mých osmi letech posadil před sebe na motorku a odjeli jsme z Berouna "až do Prahy" do divadla. Bylo to představení Dobrodružství Toma Sawyera a Huckleberryho Finna v tehdejší Divadle Jiřího Wolkera, dnešním Divadle v Dlouhé. Dodnes si pamatuju, jak mě tam přepadla láska k divadlu, pro mě opravdu velmi silná emoce.

S touto vzpomínkou už výraz Divadelní smetánka dává smysl i mně.

:-)

Hezký den, Jana Smetánková

Co je v textu podtrženo, tam se lze prokliknout, abyste neztráceli čas tím, že to budete hledat. Odkazy na divadla vedou na podstránku s programem.

Jeden německý život (Divadlo v Řeznické)

Brunhilda Pomsel byla německá dívka, povoláním sekretářka. Z řad statisíců jiných sekretářek ji vyčleňovalo to, že byla sekretářkou génia válečné propagandy Josepha Goebbelse.

Desítky let po válce to tajila, až teprve ve 102 letech vyjevila pravdu, o tři roky později o ní byl natočen hodinový dokument a o rok později zemřela.

Očištěna...?

A stála by o to?

V Řeznické hraje její příběh Kateřina Macháčková. A je to výkon, který si zaslouží smeknutí pomyslného klobouku. Hodinu a půl sama na jevišti, metr od diváků, bez jakéhokoliv pohybu. Jen sedí na židli a třikrát za celou dobu se - vždy na stejném místě textu a stejným způsobem - napije vody. Hodinu a půl drží diváky v hrsti, hodinu a půl je tam ticho, že by bylo slyšet spadnout špendlík.

(Více o jejím pojetí a rozhovor jsou na odkazu na předchozí stránce.)

Brunhilda Pomsel se neobhazuje. Nemá pocit viny a už vůbec nepůsobí ustrašeně. Jen vysvětluje svůj pohled na tu dobu a svoji službu strůjci nacistické propagandy - nic jsme neudělali, nic jsme nevěděli. To je její interpretace válečné doby. Pro ni to byla nejkrásnější léta života.

Paradox té doby je zkoncentrován ve větě: "V té době jsem měla dvě zaměstnání. Dopoledne u Žida a odpoledne u nacisty."

Emil čili O Háchovi (Divadlo D21)

Touto inscenací se divadlo pokusilo rehabilitovat prezidenta Emila Háchu. Podařilo se mu to, o čemž svědčí i zájem diváků, hodnocení recenzentů a Cena Marka Ravenhilla. A protože v celé zemi není po Emilu Háchovi pojmenována žádná ulice nebo náměstí, od premiéry nese vnitroblok, kde divadlo sídlí, jméno Dvůr Emila Háchy.

Emil Hácha byl vždy vykreslován jako zrádce národa, nicméně daleko bližší pravdě je to, že se obětoval. Prezidentem se po abdikaci Edvarda Beneše a jeho odchodu do Británie stát nechtěl, ale chápal to jako službu národu. 14. března 1939 byl povolán do Berlína, kde mu Hitler nad ránem 15. března sdělil, že si může vybrat mezi vojenským napadením anebo protektorátem. Emil Hácha se nechtěl podvolit. Zlom přišel ve chvíli, kdy mu Hermann Göring řekl, že má strašně rád Prahu a krásu Hradčan a Malé Strany a že by je jen docela nerad nechal rozbombardovat. Doktor Hácha dostal infarkt a svolil k protektorátu.

Emil Hácha zemřel jako zcela zlomený a nemocný muž 27. června 1945 ve věznici na Pankráci. Tam, kde byla na den přesně o pět let později popravena Milada Horáková...

BENEŠŮV POSEL

Tomáš Jarkovský / Jakub Vašíček

Benešův posel (Divadlo D21)

Stejná autorská dvojice, Jakub Vašíček a Tomáš Jarkovský, navázala na "Emila" příběhem dvou politiků téže doby. Prezidenta Edvarda Beneše a jeho ministra Jaromíra Nečase. Ten byl pouhé dva týdny před Mnichovskou dohodou, tedy v polovině září 1939, Benešem tajně vyslán, aby prostřednictvím Francouzů a Britů učinil Hitlerovi nabídku na odstoupení části sudetského území - ovšem výměnou za to, že budou z republiky vysídleny až dva miliony českých Němců, s výjimkou demokratů, socialistů a Židů. Hitler nabídku nepřijal a za dva týdny si vzal, co potřeboval, bez podmínek...

Inscenace měla premiéru 3. dubna, ale i po tak krátké době lze říci, že je dobře, že se divadlo k tomuto tématu odhodlalo. A nejen pro to, že jedním z úkolů divadla je být zrcadlem doby...

Tramvaj do stanice touha (Činoherní klub)

Tennessee Williams dostal pouhý rok po napsání "Tramvaje" za tento text Pulitzerovu cenu. Filmová adaptace s Marlonem Brandem a Vivien Leigh byla nominována na Oscara ve dvanácti kategoriích, z toho ve čtyřech uspěla.

Je to příběh plný nesouladu, agresivity a nenaplněných tužeb, čili nic vyloženě optimistického. Proč stojí za to ho vidět? Pro výkon Lucie Žáčkové v roli Blanche, která ze všech sil bojuje o lásku a zázemí, po nichž zoufale touží. Té herečky, která má doma Cenu Thálie, Cenu Afréda Radoka i Českého lva - a rozhodně se tomu nelze divit.

Představení trvá tři hodiny, po tu dobu Lucie Žáčková v podstatě nesleze z jeviště a její výkon je za hranicí chápání.

Dámská čtyřhra (Divadlo v Celetné)

K divadlu víc inklinují ženy. V páru jsou to často ony, které vybírají, na co se půjde a není nic zvláštního vidět v hledišti dvojici či více žen pohromadě, zatímco u mužů je to spíše výjimečné. Ostatně, i portál O divadle má 60% čtenářek.

Jsou však inscenace, kde jsou na jevišti i v hledišti jen ženy a pokud tam je nějaký muž, jsou to dva, tři či čtyři odvážlivci. V poslední době lze tento zážitek zažít na představení Můžem i s mužem, a také v Celetné, při inscenaci Dámská čtyřhra.

Děj této inscenace jsme - třeba v jiném aranžmá - prožily všechny. Anebo jsme slyšely o některé kámošce, která to prožila. Prostě se sejdou čtyři holky na golfu, místo jedné z nich přijde její kamarádka, která se ale s ostatními dosud neznala a mezi švihy holí a svištěním míčků se odvíjejí životní osudy a nalézají pravdy.

Žánrem je to komedie ("Máš dvě krásné děti." - "Mám tři děti." - "Říkala jsem `krásný`."), ale je tam i životní zkušenost, moudrost, ženská vzájemnost a souznění.

Zkrátka a dobře - tuhle inscenaci by měla vidět každá žena, která si váží ženského přátelství a má aspoň několik faktů pramá kámošek. Což je emoce, kterou bych přála každé...

Vincenc (Divadlo v Celetné)

Manželská dvojice londýnských intelektuálů Emily a Oliver se přestěhuje z Londýna do levnějšího domu na severu Anglie. Jejich nejbližšími sousedy jsou manželé Alan a Dawn, jejichž obzor končí u plechovkového piva vypitého na fotbale.

Kdo může mít v tak nesourodé čtveřici převahu - a má ji doopravdy? A jak dopadne takový střet kultur?

Divadlo inscenuje tuto hru ve specifickém prostoru Klubovna v Jindřišské ulici. Vejde se tam 35 nebo 40 diváků, maximálně 4 nebo 5 bývá herců na jevišti.

Ti zastupují všechen další personál - u dveří vám zkontrolují lístky, dole pod schody vás ještě jednou uvítají, kabát si pověsíte sami jako doma na ramínko a pak vám herci na baru prodají víno či cokoli jiného.

Pak do diváků nabuší emoce první poloviny představení a jen co dozní potlesk, už zase stojí na baru.

Druhá polovina, zase dostanete tsunami emocí a po závěrečném potlesku si herci s diváky vesele povídají na baru.

Přidáno ke kvalitě té inscenace je to zvláštní zážitek...

Meet Flannery. (Body Voice Band)

O jedné z inscenací tohoto souboru, Because of Alma..., jsme si psali minule. Teď tedy o Meet Flannery, kterou soubor nastudoval na základě povídek spisovatelky Flannery O'Connor, se stejnou režisérkou, uměleckou šéfovou BBV, Jaroslavou Šiktancovou.

Soubor hraje na více scénách, často ve Venuši ve Švehlovce nebo ve Vile Štvanice, Meet Flannery většinou v Café Míšeňská. Je to zvláštní prostor nedaleko malostranských věží Karlova mostu. Bar i samotná scéna jsou samozřejmě ve sklepě, který je členitý a vejde se do něj jen dvacet diváků. Takže zde platí totéž, co u klubovny v Jindřišské - jedním zážitkem je to samotné představení, druhým prostor, v němž se hraje a způsob komunikace s diváky. Protože i tady si herci s diváky po představení povídají, a ještě jim i zahrají malý koncert.

Linda Vista (Činoherní klub)

Wheeler je plus mínus padesátiletý opravář foťáků, který se vší vervou spadl do krize středního věku. K tomu se po rozvodu odstěhoval od bývalé manželky, tedy z provizoria v garáži jejího domu. Řeší život, práci, nové vztahy a je toho na něj moc.

Pro Vasila Fridricha je to podobná nálož jako pro Lucii Žáčkovou v "Touze", jen té expresivity je tam méně. (Lucie Žáčková tu hraje manželku nejlepšího přítele hlavního hrdiny (jehož velmi dobře hraje Dalibor Gondík), který ji kámošovi před lety přebíral. Manželka je to však dominantní až toxická, takže se nezdá, že by toho měl hlavní hrdina litovat.)

Představení trvá tři hodiny - to by se mohlo zdát být moc, nicméně je tam tolik děje a brilantních dialogů i humoru, že pocitově je o hodně kratší. (Ve smyslu: "Víte, jak se pozná špatné představení? Když se o půl dvanácté podíváte na hodinky a ono je čtvrt na devět.") Za brilantním výkonem Vasila Fridricha se určitě vyplatí tam jít.

Divadelní smetánka 2023 II + III